

[Report on Tohoku Volunteer Program 2012]

Mother Tongue (Thai)

Name: วรุตม์ ยมพูล (Warut Yompool)

1. What impression did you have on Tohoku after 1.5 year of disaster?

สถานการณ์ที่โหดสุดคือคิดว่าผมคิดเอาไว้ พวกเขาไปทำงานที่เมืองที่ชื่ออิชิโนะมากิ ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในเมืองที่ได้รับความเสียหายโดยตรงจากสึนามิ วันแรกที่ไปถึงยังตัวเมืองก็สามารถเห็นผลพวงของความเสียหายได้ เช่น บนสะพานลอยจะมีป้ายติดอยู่สูงจากถนนประมาณสามเมตร ซึ่งบอกระดับน้ำสูงสุดขณะที่สึนามิพัดเข้ามา ช่วงถนนก็จะเห็นซากปรักหักพัง รถเป็นร้อยๆ คันกองสูงเป็นภูเขา อาคารต่างๆ เช่น ตลาดปลาและโรงเรียนได้รับความเสียหายและถูกทิ้งร้าง แต่ผู้คนในเมืองดูจะใช้ชีวิตตามปกติ โดยเฉพาะพื้นที่ที่พวกเขาเข้าไปทำงาน ซึ่งเป็นที่ที่ติดทะเลที่ชาวประมงอยู่อาศัย ทุกอย่างดูเป็นปกติมากจนแทบไม่รู้เลยว่าสึนามิเกิดขึ้นเพียงหนึ่งปีครึ่งก่อน

2. Please describe your experiences and tell us your reflection of them (for example, the work which you were engaged in, people's conditions you observed, the stories you heard from them, and any other interesting experiences you would like to share with readers of this report).

ผมได้รับมอบหมายให้ไปช่วยงานชาวประมงตลอดสัปดาห์ที่อยู่ที่อิชิโนะมากิ ในวันที่สองผมไปช่วยคุณอาเบะทำความสะอาดเชือกที่ใช้แขวนในทะเลเพื่อเพาะเลี้ยงสาหร่าย โดยการดึงด้ายที่เสียบอยู่ประมาณทุกๆ ฟุตของเชือกออก สำหรับผมแล้วไม่ได้เป็นงานที่ยากมาก เพราะมีคนมาช่วยหลายคน แต่โดยปกติแล้วคุณอาเบะจะทำงานนี้คนเดียว ซึ่งน่าจะลำบากสำหรับผู้หญิง ถึงแม้บ่อยครั้งจะสื่อสารกันไม่เข้าใจทั้งหมดแต่คุณอาเบะใจดีกับผมมากๆ คอยพูดกับผมอย่างช้าๆ ตลอดเพื่อให้ผมเข้าใจได้ เขาพาให้เมื่อสังเกตเห็นว่าผมเป็นหวัดระหว่างที่ทำงานกันอยู่ ตอนพักเที่ยงก็ยัดอาหารมาให้พวกเรา คุณอาเบะเล่าให้พวกเราฟังถึงเรื่องที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของเธอเมื่อหนึ่งปีครึ่งก่อน ครอบครัวของเธอมีบ้านสองหลังซึ่งอยู่ติดริมฝั่งอ่าวเล็กๆ คุณอาเบะอยู่ในบ้านหลังหนึ่งเมื่อมีแผ่นดินไหวใหญ่ ซึ่งเธอรูสึกได้ว่าเป็นครั้งที่รุนแรงที่สุดในชีวิตเธอ สัญญาณเตือนภัยสึนามิไม่ทำงาน แต่ทุกๆ คนในบริเวณนั้นรู้ว่าสึนามิกำลังจะมา จึงอพยพขึ้นไปบนภูเขาที่อยู่หลังบ้าน ภาพที่เห็นต่อมาคุณอาเบะบอกว่าเป็นคลื่นน้ำสีดำที่กลืนกินทุกอย่างรวมถึงบ้านทั้งสองหลังของเธอ เธอขึ้นไปยังภูเขาอีกฝั่งแล้วบอกว่าเคยมีสะพานคอนกรีตขนาดใหญ่อยู่ตรงนั้น เธอมองเห็นมันหักลงราวกับกิ่งไม้เล็กๆ แล้วถูกพัดไหลไปตามแรงคลื่น คุณอาเบะสูญเสียบ้านไปหนึ่งหลังและอาศัยอยู่ในบ้านหลังใหม่บนภูเขาตอนนี้ สำหรับผมแล้วมันยากที่จะเชื่อว่าสิ่งที่เลวร้ายขนาดนี้จะเกิดขึ้นกับคุณอาเบะเพียงหนึ่งปีครึ่งก่อน ผมรู้สึกขอบคุณคุณอาเบะและทุกๆ คนที่อิชิโนะมากิ ที่แม้จะประสบกับความสูญเสียมานานแต่ก็ยังต้อนรับพวกเราอย่างอบอุ่น เป็นประสบการณ์ที่มีความหมายมากๆ สำหรับผม

3. What did you learn from Tohoku and what would you like to suggest to your country people in case of natural disasters that might happen in your country?

ผมได้เรียนรู้ว่าไม่ว่าจะต้องเผชิญกับอะไรเราจะต้องดำเนินชีวิตต่อไปให้ได้ เรื่องราวของคุณอาเบะและทุกๆ คนที่อิชิโนะมากิสอนผมว่าชีวิตของเราอยู่บนความไม่แน่นอน พร้อมทั้งจะเปลี่ยนอย่างหน้ามือเป็นหลังมืออยู่ตลอดเวลา เราสามารถเตรียมตัวหลีกเลี่ยงสิ่งเลวร้ายต่างๆ ได้ แต่หากบางสิ่งที่ยูนอกเหนือการควบคุมเกิดขึ้น ก็ไม่มีทางเลือกนอกจากทำตัวให้เข้มแข็งแล้วพยายามก้าวผ่านมันไปให้ได้ ผมซึ่งเป็นคนไทยสามารถเข้าใจสถานการณ์ของहनตภัยธรรมชาติได้เป็นอย่างดี เพราะประเทศของเราเองก็เผชิญหน้ากับสึนามิครั้งแรกในปี 2007 ชีวิตมากมายต้องสูญเสียไปและความเสียหายยังหลงเหลือจนทุกวันนี้ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน รวมทั้งต่างประเทศส่งความช่วยเหลือมากมายไปยังพื้นที่ที่เสียหาย พร้อมทั้งมีการเตรียมการรับมือสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ผมเชื่อว่าหากมีอะไรเกิดขึ้นอีกในอนาคต การเตรียมการเหล่านี้จะช่วยลดระดับความเสียหายได้ และเชื่ออย่างยิ่งว่าความช่วยเหลือจากทุกคนแห่งบนโลกนี้จะถูกส่งไปยังเหล่าผู้ประสบภัยอยู่เสมอ

4. Your message to your country people

ผมเคยคิดว่าการช่วยเหลือผู้อื่นไม่ใช่เรื่องที่ทำได้ง่ายๆ เพราะผมไม่มีโอกาสหรือความสามารถเพียงพอ ผมเข้าร่วมโครงการนี้เพียงเพราะอยากเจอเพื่อนใหม่ๆ แต่ประสบการณ์ที่ได้กลับมีความหมายลึกซึ้งสำหรับผมมากกว่านั้น เมื่อผมได้เห็นว่างานที่พวกเขาทำไป ไม่ว่าจะมันจะดูเล็กน้อยขนาดไหนก็ตาม มีประโยชน์ต่อชาวประมงที่ต้องสูญเสียอะไรหลายๆ อย่างในชีวิตไป ผมรู้สึกภูมิใจมากๆ เป็นความภูมิใจคนละแบบกับเมื่อผมทำอะไรให้ตัวเองได้สำเร็จ ผมได้พบกับผู้คนและเรื่องราวที่เป็นแรงบันดาลใจมากมาย ซาบซึ้งกับคุณค่าของชีวิตมากขึ้น และคิดว่าการช่วยเหลือผู้อื่นไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป